SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. Zondag 14 Februarij No. 7.

PARAMARIBO, 13 FEBRUARIJ 1858.

Z. E. de Gouverneur is den 9 dezer met de rivierstoomboot *Elisa* naar de pl. *Resolutie* vertrokken ten einde er eenigen tijd te verwijlen.

Het politieke nieuws uit het Moederland met de mail in deze week aangebragt is voor ons van weinig belang. Aangaande de mogelijkheid eener echtvereeniging tusschen den Prins van Oranje en de Eng. Prinses Alice wordt het volgende gemeld als ontleend aan de *Court Circular* van Londen:

»Ofschoon nog geene officiele mededeeling der voornemens van het Nederlandsche Hof hier te Lande gedaan is, gelooven wij dat er geen twijfel bestaat wegens het voornemen des Konings der Nederlanden om de hand van de Princes Alice voor den jongen Prins van Oranje te vragen. Geen der beide Koninklijke Hoogheden heeft den huwbaren leeftijd nog wel bereikt, maar dit is geen hinderpaal voor een zoodanig voorstel, en mogt het denkbeeld zich later verwezenlijken, dan moet die huwelijks-verbindtenis in ieder opzigt wenschelijk beschouwd worden. Engeland heeft eertijds gemalinnen aan Hollandsche Stadhouders geschonken, en door zoodanige verbindtenissen zich de aanspraak verworven welke eenmaal strekte om den Prins van Oranje op den Engelschen Koningstroon te verheffen. Ook zijn de omstandigheden nog niet vergeten door welke de grootvader des tegenwoordigen Prinsen van Oranje de voor hem beschikte hand der erfgename van dit Vereenigd Koningrijk verloor. De aanstaande echtvereeniging van den Pruissischen Erfprins met de Koninklijke Prinses zal die staatkundige hinderpalen uit den weg ruimen, welke de omstandigheden, met de vestiging van het Belgisch Koningrijk verknocht, verondersteld mogten worden een huwelijk tusschen den Nederlandschen Troonerfgenaam en eene Engelsche Prinses in den weg te leggen, naardien eene zeer naauwkeurige familie-verbindtenis tusschen de Koninklijke Familiën van Berlijn en 's Gravenhage bestaat, en wij hebben reden om te gelooven dat de jeugdige Hollandsche Prins een zeer beminnelijk karakter bezit en door de natuur met vele schoone ziels- en ligchaamshoedanigheden is begiftigd. Het Koningrijk der Nederlanden is wel niet zoo groot meer als tusschen den val van Napoleon en de Troons-bestijging van Lodewijk Filips, maar nogtans zijn deszelfs bezittingen grooter dan toen Willem III de magt van Lodewijk XIV wederstond, en door het bezit van het Groothertogdom Luxemburg neemt de Koning der Nederlanden eene gewigtige stelling in den Duitschen Bond in. Dat het denkbeeld van eene huwelijks-verbindtenis in Engeland te 's Hage ernstig gevoed wordt, verzekeren ons dezulken die goed kunnen ingelicht zijn omtrent wat aan het Nederlandsche Hof omgaat, en men zegt ons dat het voorstel, wanneer het gedaan wordt, door Hare Majesteit wordt ingewilligd, het voornemen bestaat om den Prins van Oranje tot voltooijing zijner studiën naar eene der Engelsche universiteiten, denkelijk naar Cambridge, te zenden, om hem tevens zijn verkeer met de Koninklijke familie naauwer te doen aanknoopen."

— De Raad der stad Amsterdam heeft eene som van *f* 30,000 's jaars aan het Ned. Isr. armbestuur aangeboden, als afkoopsom voor de verzorging der armen tot genoemde admistratie behoorende; doch deze achtte die som te gering, als hebbende twaalf duizend lieden te bedeelen, en 't welk voor elk hoofd slechts *f* 2,50 zou zijn.

— Naar deze kolonie zouden met de schepen *de Minister Pahud* en *de twee Gezusters* vijf honderd Chinesche landbouwers uit O. I. vertrekken. Van dezen zijn 100 voor de gouv. plantage Catharina Sophia bestemd, zullende de overigen ter beschikking van particulieren gesteld worden.

— Men meldde dat met het schip *Maximiliaan*, kapt. Schill een detachement troepen herwaarts zal worden overgezonden.

— Het weder is in Nederland sedert 4 Januarij plotseling omgekeerd zoodat het sterk begon te vriezen, ten gevolge waarvan de binnenvaart gestremd werd. Later meldde zich de dooi in, en deed eene spoedige heropening dier vaart verwachten.

Aanslag op het leven van Napoleon III.

Wij ontleenen aan een geacht Engelsch blad het volgende:

Den 14 Januarij ll. des avonds te half acht is nabij den Schouwburg te Parijs, wederom een helsche aanslag op het leven van Keizer Napoleon III beproefd. Ditmaal was het niet alleen op het leven des Keizers aangelegd, maar bleek tevens het voornemen om ook de Keizerin te vermoorden, en alzoo de dinastie in eens te vernielen. Wel is waar mislukte deze poging, doch zij slaagde toch bijkans en de Keizer was zijn ondergang zoo nabij, dat zijn hoed door het ontploffende materieel gescheurd, de mantel welke hem over de schouders hing opengerukt en een stuk eener projectile hem aan het voorhoofd trof. Ook de Keizerin ontkwam niet geheel ongedeerd. Zij werd door eene glasscherf in het aangezigt geschramd en generaal Roguet, de adjudant des Keizers in den nek gewond. Tot dit gruwelstuk werden echter niet de gewone moordtuigen gebruikt, zooals de dolk of het pistool, maar eene soort handgranaat, waarvan opvolgend drie gelost werden van zoo vernielende kracht dat verscheidene personen doodelijk gewond; meer dan zestig meer of min gekwetst en een der paarden van het Vorstelijke rijtuig gedood werden. Het rijtuig zelve was vreeselijk gehavend en de satijnen schoenen der dames die uit het rijtuig stapten om zich in het opera gebouw te begeven waren met bloed geweekt. Zoo verschrikkelijk was de ontploffing dat de gaspijpen, loopende langs de façade van dit gebouw weg geblazen werden en het huis van binnen in het duister gehuld werd.

Met betrekking tot de ellendigen die deze duivelsche daad pleegden, zijn de berigten uiteenloopende en zelfs tegenstrijdig. Volgens de laatste telegrafische dépêches uit Parijs dd. 15 Jan. zijn de zamenzweerders Italianen, waarvan reeds vier zijn gearresteerd. Zij kwamen uit Engeland en behooren tot een geheim genootschap moordenaars.

De ontsteltenis te Parijs was buitengemeen. «De verbazende snelheid," zegt de correspondent van een avondblad in de Fransche hoofdstad, «waarmede deze tijding verspreid werd was als electrisch. De boulevards en de straten nabij het théater waren in eene seconde met toeschouwers gevuld; binnen een half uur was het garnizoen onder de wapenen en stonden 70,000 man tot handelen vaardig. Waren de soldaten losgelaten, zij zouden elken Parijzenaar hebben gedood, dien zij op hunnen weg naar de plaats der ontploffing ontmoetten. De drie onderscheidene knallen deden al de vensters in den omtrek dreunen, en in een oogenblik was alles binnen het théater bekend. Dit gebeurde bij het derde bedrijf van «Willem Tell" en Ristori was nog niet op het tooneel verschenen om in haar treurspel te spelen. De keizerin was dapper, en viel niet, zoo als hare sexe gewoon is, in flaauwte."

Het was vroeger bekend dat Napoleon de derde, even als zijn oom, de afgod der soldaten is, doch de geestdrift waarmede hij door de tallooze duizenden die te middernacht de straten hadden volgepropt, toen hij van de opera terugkeerde en de luide toejuichingen waarmede hij begroet werd toen hij en de keizerin den volgen dag in een open rijtuig door de voornaamste straten zonder eenig escort reden, bewijzen dat hij ook de afgod van het volk is. Er is juist aangemerkt dat «even als de goede ster van Josephine de bescherming des eems was, die van Eugenie een geen geringer talisman is in de zaak des neefs."

Een zeer belangrijk nieuws is het volgende, hetwelk het dagblad *Spectateur* aan zijne lezers mededeelt:

«In 't midden van 1857 is er tusschen Engeland en Oostenrijk eene overeenkomst gesloten, waarbij ze elkander wederkeerige hulp beloeven en de een niets zal ondernemen, zonder de goedkeuring des anderen — alzoo een of — en defensief verbond.»

Deze mededeeling, zoo meldt men ons, is zij op waarheid gegrond, is een hoogst belangrijk feit en zal in Engeland grooten indruk maken, terwijl men in Frankrijk, zeer natuurlijk, vraagt: «heeft Engeland eene alliantie met Oostenrijk liever dan die met ons?» De politieke koppen zeggen *ja* en, te regt, want tusschen Engeland en Frankrijk bestaan veel te veel belangen van dezelfde soort en daardoor veel te veel naijver, om innig en lang vrienden te blijven, terwijl John Bull in den Oostenrijker een magtigen vriend heeft op het vaste Land van Europa, die groote diensten kan bewijzen tot versterking van Engeland's invloed en er geene belooning voor vraagt.

Nieuwe...je, welligt deze, dat men den koning van Napels en den Kerlijken Staat met rust late.

Er wordt gezegd, dat Oostenrijk ook Pruissen in het bewuste verbond wilde opgenomen zien, maar Pruissen wilde niet zonder Rusland en Rusland was te druk met de Binnenlandsche huishouding, om zich met de alliantie-beslommeringen, te bemoeijen.

Het blijkt intusschen dat Engeland, Frankrijk wil buiten sluiten, of zich welligt versterkt, omdat Frankrijk, naar Rusland overhelt of men vreest dat het zulks doen *zal*.

De nieuwe alliantie heeft slechts 4 artikelen en daardoor kan zij te beter zijn, als zij *inderdaad* is gesloten — dat spoedig blijken zal.

— De *Times* behelst een belangrijk artikel over de Chineesche kwestie en tracht daarin zijne lezers onder de aandacht te brengen, dat Engeland, Frankrijk, Amerika, Rusland, als zij China aanvallen, dat doen, elk voor *eigen Rekening* — dat ieder neemt wat hem goed dunkt, en dus niet verpligt is een ander bijtestaan of in zijne plaats optetreden.

Toen Engeland besloot China tot vrijgeviger handels-sijsteem te brengen, zegt de *Times*, gaf het daarvan aan andere Mogendheden kennis, opdat deze, wilden zij daartoe medewerken, zouden doen wat Engeland voornemens was.

De *Times* voorziet echter dat de Keizer tot ernstigen tegenstand bereid is en vreest dus, dat men na de verovering van Canton, eene gedachte magt zal moeten zenden, ten einde zijne Chineesche majesteit verder tot redenen te brengen,

Volgens latere berigten zal Frankrijk geen hand helpen tot het kastijden van Canton, maar zijne magt tegen Cochin China wenden waar de Fransche zendelingen op de wreedaardigste wijze worden vermoord.

Men zal ook de Spaansche Regering om hulp vragen, wijl onderdanen van die Mogendheid evenzeer door de Chineezen worden mishandeld.

De geldcrisis heeft in Europa opgehouden, ja zelfs is er thans overvloedig geld aan de markt, zoodat het disconto overal merkelijk verlaagd is.

De tijdingen uit Britsch Indie zijn niet zeer bemoedigend. Een der laatste depêches van daar behelsde niet minder dan de mededeeling van het volgende: 1o. den dood van Generaal Havelock, die weinige dagen na het ontzet van Lucknow aan de dissenterie bezweek; 2o. de nederlaag van Generaal Windham (den held van den Redan) door het Gwalior Contingent, waarbij volgens gerucht het gansche 64e regiment in de pan is gehakt en de tenten van drie regimenten door den vijand zijn verbrand; 3o. het later verslaan van ditzelfde Gwalior Contingent door sir Colin Campbell, die toen veel geschut, rijtuigen en een groote voorraad ammunitie, granen enz. bemagtigde; — en 4o. de aankomst van talrijke versterkingen te Calcutta.

De jongste depêche in Engeland ontvangen behelst dat verscheidene tot dusverre getrouwe stammen zich aan de zijde der oproerlingen geschaard hebben en de bij hen verborgen geweest zijnde Europeanen aan de muitelingen hebben overgeleverd, die hen op eene onmenschelijke wijze hebben omgebragt.

— De grijze Oostenrijksche maarschalk Radetzkij is in 92jarigen ouderdom overleden; ook Mlle Rachel heeft dit leven verlaten en is haar lijk te Parijs op het kerkhof *Pere la Chaise*, op de Israelitische begraafplaats ter aarde besteld,

De groot vizier van Turkije Redschid Pacha heeft mede den tol aan de natuur betaald. Als de bekwaamste vertegenwoordiger en voorstander der beschaving in Turkije zal zijn gemis zeer gevoeld worden. *Hij werd voor een der rijkste particulieren van Europa gehouden.*

De verwoestingen der aardbeving te Napels zijn zeer erg geweest, naar men meldt zijn bij dien ramp ongeveer 30,000 menschen omgekomen.

INGEZONDEN.

Herhaalde malen zijn achtereenvolgend, van verscheidene Ingezetenen dezer Kolonie, de Mailbrieven niet teregt aangekomen, en zijn eerst met latere Mailen hier gearriveerd. Voor elk gewest in geheel West-Indië, worden in Southampton de brieven gesorteerd en in afzonderlijke brieven zakken verpakt, maar de Surinaamsche brieven, komen in den brievenzak van *Demerarij*, en bij arrivement van de Surinaamsche Mailboot aldaar, wordt de Stuurman of een Matroos door den gezaghebber der boot, naar het Postkantoor *gezonden*, om de brieven van daar af te halen, waarvan ik ondergeteekende ook eens ooggetuige geweest ben, dat de Stuurman op het Postkantoor van *Demerarij*, onder een groote hoop van Europeesche brieven, de Surinaamsche brieven zelf moet uitzoeken. Hoe lig is het dan niet mogelijk dat er op zoodanige manier, niet alleen belangrijke particuliere brieven kunnen vermist worden, maar zelfs Gouvernements dépêches kunnen verloren gaan; het was daarom wel wenschelijk, voor het algemeen belang, dat zich het Gouvernement deze zaak aantrok, en de Surin. brieven in Southampton gesorteerd, en in eigen brieven zakken verzonden krijge.

C. A. WOIS.

Mijnheer de Redacteur!

Bij het laatste christen feest (kermis) rigtteden wij niet alleen te vergeefs ons oog naar het Gods gebouw en deszelfs toren, maar werd ook onze gedachte afgeleid tot op dien zandheuvel, die de stoffelijk overblijfselen van onzen geachten ex-Leeraar bevatte. De jubelende menigte in bont feest gewaad zagen wij als naar gewoonte niet, aangezien de herder verslagen was en menigeen zijner kudde verstrooid of in stille eenzaamheid zijne huisselijke Godsdienst waarnam.

Wie zou toch geschikt geweest zijn om hier openlijke Godsdienstoefening te houden?... Misschien waren er sommigen die zulks konden doen; echter kon het hun geweigerd worden zulks te ondernemen; maar zelfs lid der gemeente zijnde en *niets* anders, in den God gewijden tempel, voor andere leden op te treden? Neen!.. het is niet geoorloofd hier te *Nickerie* dat eenige Godsdienstoefening door een der leden in Gods Bedehuis waargenomen wordt!!

Maar helaas! het is wel geoorloofd om danspartij (boven) op den kerkzolder te geven. Waarom??

Is het misschien niet omdat het Godshuis alhier tot eene landschool niet alleen, maar ook de boven zaal tot een dans huis gebruikt wordt?

Hoe ellendig is toch ons *Nickerie* geworden; eene plaats die van dag tot dag uit het niet opkomt en verlicht wordt en ook zoo vatbaar voor verbetering mag gerekend worden!

Indien het zoo voortgaat, dan gewis zal men over eenige jaren die kerk, waarvoor wij zooveel over hadden, vergelijken kunnen met die van Jerusalem, en er handel in gedreven, worden.

Alzoo er nu geen *één* steen op den ander van Palestina's tempel gebleven is; desgelijks moeten ook wij verwachten dat alhier niet *één* stuk plank op het andere blijven zal.

J. G.

Nickerie
2 Feb. 1858.

Het is welligt niet ongepast in Uwe Kolommen te vermelden, dat onze stadgenoot J. J. Polak, die gedurende vele jaren door de Commissie tot onderzoek naar de ziekte der melaatschheid alhier voor suspect is gehouden, thans door de ijverige bemoeijingen van Dr. C. Landré, in eene onlangs gehouden zitting dier Commissie *gezond* is verklaard.

Eenige belangstellenden.

Een plantage man geen Israëliet zijnde heeft zich gehaast om heden morgen in de stad te komen, ten einde de predikatie van den opperrabbijn bij te wonen, die tot zijne teleurstelling reeds vrijdag avond heeft plaats gehad; het zoude voor het algemeen beter wezen, zulks in het vervolg door den druk bekend te maken. X.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer Furet.)

Door W. E. H. Winkels.

XXIII.

EENE BEKENTENIS.

(*Vervolg van No. 6.*)

Nu was ik in mijne ziel overtuigd, dat Trim — die de wereldsche zaken, zoo *juist* wist te beoordeelen in zijn eigen gezegd had — „*nu* die redenering van Mijn Heer Shandy, slaat op *eene bekentenis* als een *tang* op een *varken*, en als hij bij zijn *biechtvader* zoo begint, met zijn „*Pater peccavi*" dan verwed ik een volle maand *korporaal's soldij* tegen een doosje pillen van *Doctor Slop*, dat *die* goede ziel er geen *jota* van begrijpt." En zoude Trim ongelijk hebben...? Maar gaat het ook *zoo* niet altijd, met onze redeneringen en gevolgtrekkingen...? *Een mooi denkbeeld!* — houdt het maar vast als je kan. — Een mooi denkbeeld, is een knap welgevoed man, in eene drokke hoofdstraat, hij wordt zoo *gedrongen*, *gestooten*, *geslingerd* en *bemoeijelijkt* door de groote hoop, dat het een *mirakel* genoemd mag worden, als de man, het denkbeeld ter wereld komt *zonder* een *waterhoofd*, *likdoorns*, of *scheele oogen*. — Al de mooije *denkbeelden* die ik ooit gelezen heb geleken op *Luilekkerland*; ze waren *niet* te bereiken *voor* dat die drommelsche *rijst* en *brij-berg* was doorgeworsteld, en *zoo* gaat het met *ons* denkende *wijsgeeren* ook. — Is de *wijsgeer* wel anders, dan een zinnebeeldige *koord-danser*...? de geheele wereld — *vooral* — *'s mans eigen verbeelding* — heeft een grooten *dunk* van hem, — en als nu de hoop nieuwsgierigen met open *oogen* en *mond* naar den man staat te kijken, om naar hij de beloofde *tour de force* zal doen, toe te juichen, ziet zij hem niet anders uitvoeren, dan zich de voetzoolen zijner schoenen met *krijt* te laten besmeren. — Een opgevat mooi *denkbeeld* is als een vlieg in een groote *spinnewebbe*; *Hocus pocus, nibiatum, auditorium*, en de vlieg zit aan alle kanten in de war, en elk verstandig man is maar wat blij wanneer hij — is het dan ook wat *kreeftachtig* — weer uitkomt. Zoo is het met *onuitgegevene* en ook niet in *praktijk* gebragte *denkbeelden*, en menige *redevoering* enz. wordt met een volzin of wat afgesloten, dien geen schepsel ter wereld begrijpen kan, en waaromtrent toch geen enkele toehoorder zal willen verklaren dat *hij* haar niet begrijpt. — En zoo kom ik alweer als van zelven op mijne eerste gedachte terug. „Trim heeft mij ook *niet* begrepen."

Vraagt mij nu iemand — „oudje waar wil je naar toe...?" — dan weet ik er mij, waarlijk met geen *gepast* antwoord uit te redden, en ga voor een paar oogenblikken mijne *ooren* gebruiken om verstandige denkbeelden te scheppen. — „*Ooren!*" — „Ja ooren!" dacht Mijnheer, dat men niet iets anders kon denken dan *door* en met ooren? kijk, heeft gij nooit die wijze aanmerking van den ouden Heer Smits gelezen, die *hij* na lang onderzoek, — „*waargenomen*, *dat de mensch ooren heeft*" — ons mededeelde? — Men heeft *ooren* om te denken. — Hieruit gelieve UEd. nu niet de gevolgtrekking te maken, *dat groot-extra-groot-oorrigen* juist groote denkers zijn, — o neen! — „alle *gelijk* is geen eigen." — *Ooren*, mijn *beste heer!*, zijn geschapen om te denken, en, is er een *gewoon mannetje die veel* liefde voor zijn *Vaderland*, *innigen* eerbied voor zijn *koning* en een heilig gevoel van *onderwerping* voor de *Wet* kweekt, en al wat er verder *bij* en *om* staat, hartelijk uitlacht, — *vooral* als *dat Vaderland*, — *die koning en die wet* volgens *Constitutioneele* grondregels bestaan en bemiud worden — dan heeft UEd. slechts *één* oor noodig. Waarom? omdat *uwe* denkbeelden, waarschijnlijk van een ondergeschikten aard zijnde, gemakkelijk — door het steken van *één pen* achter *uw ééne oor*, kunnen geschept worden. — Maar, mannen Mijnheer, die hooge *bureaux*-belangen moeten nagaan; en met gewoon fatsoenlijk burger verstand, niet toe kunnen, die hebben *twee ooren* noodig, om achter elk *oor*, *één pen* te steken. — UEd. begrijpt *wel* dat die opklimming bij *regtsgeleerden*, *professoren*, enz. in getal op diende te stijgen en dat dien ten gevolge, er eene groote leemte in de *schepping* bestaat. Immers de behoeften van een *vleijer*, een *raddraaijer*, en *huichelaar*, (de kunstmatigste bedriegers der wereld) zouden in hunne *carrièr*-trekkingen der wereld) zouden in hunne *carrières*, wel twee dozijnen *ooren* noodig hebben. — „Terwijl een *fatsoenlijk verstandig* man wel „O met hoeveel ooren, mijnheer Shandy?" — „O het zonder *ooren*, — zoude afkennen."

Zoo'n *pen* achter de oor, *Mijnheer!* geeft een groote aandrang in de hersenen, tot het *Italiaansche dolce far niente*; — bij de meeste menschen, gaan de gezonde, verstandige denkbeelden den gewonen loop der *natuur*, dat is: *voor zij* iets in het groote *heelal* uitvoeren, moeten zij eerst *uitgebroeid* worden en daartoe, — ik geloof u bent ver genoeg in de grondregelen der *phijsica* gevorderd — behoort *tijd*, *rust* en een *overzoet-zorgeloos-leven*, — Men gaat nu met veel zorgen (*voor het denken natuurlijk!*) in een gemakkelijke *leunstoel* zitten, met een *tafel* voor zich, — *waarop* — *papieren*, *boeken*, *boeken*, *papieren* en *papieren* en *boeken*, — een schoon vel papier ligt onder de regterhand: men neemt de *pen*, steekt haar met een zekere Démosthénische bevalligheid in den *inktkoker*, steekt haar achter het oor laat daardoor met een *school-jongensachtige* bevalligheid *een mop* vallen — leunt achter over — vouwt de beide handen op den schoot zamen — kijkt in de hoogte, — (als of men, een *injure* tegen den hemel wilde instellen, voor de bemoeijelijking van het denken —) en de *praéliminairen* tot het scheppen van gedachten zijn aangevangen... Nu komen ze — de *Secretaris* Sterne zegt, „*als de ganzen achter elkander.*" — . . . . .
— * — * — * — * ? — neen ⌣ ⌢ * ⌣
* ⌢ * . . . ? — neen — — — — ? ? —
. . . ! ~~~~~~ ~~~~~~
goed — maar . . . . !
. . . (?) misschien * * . . . . * * * ? juist. —

Ik had waarlijk nog verder mijne gedachten door *onderzoek*, *afkeuring*, *kromme* en *scheeve stellingen*, door *invallen* welke mijne hersenen, als baren der zee deden *slingeren* laten voortwerken, ware ik niet gestoord geworden door *oom* Tobias, die met Trim de kamer instapte, en den korporaal zoo minzaam toesprak, al of hij een *broer* van hem was. — „Och Trim! doe het maar." — „Waarom!" — vroeg hij terwijl hij zijn oude dienaar, op den schouder klopte en hem zoo *hartelijk* in de oogen keek; — „waarom zoude de eene *mensch* den anderen *mensch* geen *plezier* doen Trim! — Toen de lieve *Heer* de wereld maakte, Trim! was het *parool Licht* en het *contre signe*, *liefde* en elk mensch die op den *post* van het *leven* staat, en bij de aflossing het *woord* niet kent zal als *deserteur* beschouwd worden.

Trim scheen echter *zeer* driftig te zijn, want hij greep den *knop* van de *kamerdeur*, en draaide het slot digt, op eene wijze als of hij een *eed* gedaan had, dat die deur nooit weder geopend zoude worden. —— Nu zijn de *deur knoppen* voorzeker hoogst belangrijke punten (eigentlijk verstoringen) in de *geschiedrollen* der menschelijke ondervindingen, en menige *dame* heeft hare *eer* *gered*, omdat de *meid* vergeten had de *sloten* op *Vrij*dag met olie te smeeren, daardoor was het slot wat stroef geworden**** **** — — U zal mogelijk denken dat het onderwerp *Deurknoppen*, oogenschijnlijk weinig te beteekenen heeft, — maar hierin dwaalt gij. — *Deurknoppen*, en het onderzoek hunner *geschiedenis*, is *zoo* belangrijk, dat de opheldering *daarvan*, het grootste licht over de verschillende *beschaving tijdperken* van het menschdom zal verspreiden.

Wij zouden er wel *eenige tientallen boeken* over willen schrijven (indien wij er een uitgever voor konden vinden.) In dat hoogst belangrijke werk zouden wij 1. aanwijzen, *waar* de *deur* knoppen het eerst werden ingevoerd. — 2. bewijzen dat zulks noch in *Asie* noch in *Amerika* kon geschied zijn, op de onwedersprekelijkste *argumenten*, dat de *volken* in die *wereld-deelen* onbekend waren, met a. *sous-pieds*, b. *Caleçons*, c. *Corchetten*, d. *handschoenen*, f. *bed gordijnen* en g. *deuren*.

3. Zoude wij de *geschiedrollen* wat verder door *snuffelen*, en de wereld doen opmerken *dat* hoe *beschaafder* (dat wil zeggen „*alle natuurlijkheid er afgekrabt*") de mensch werd, hoe meer hij zich in *allerlei prullen* weg-*moffelde*, en dat die gewoonte zulk een sterken invloed op dat geslacht heeft verkregen, dat de meest *ingemoffelden* of liever — *beschaafdsten* — nooit *meer* laten blijken dat *zy* tot het redelijke *dierensoort* behooren, maar veel gelijken, op weinig beminde, dier-soorten.

4. Zouden wij *volledig* aantoonen, dat men in Azië en Amerika altijd *zonder* deur in huis of liever in de tent viel en dat er volstrekt geen *knoppen* noodig waren, om de *eer* onbevlekt in bezit te houden — 5o. dat die een open — *deur*, *poort*, *gat* of *venster* op de *zuivere* eenvoudige *natuur wet* gegrond is, en volstrekt door geen *sous-pieds* of *handschoenen* kunnen beschermd worden — want: „*waar niets is heeft de keizer zijn regt verloren.*" — Tusschen beiden — als (*intermezzo*) zouden wij *twee deelen* over het spreekwoord „*Regt door zee*" schrijven, en eene beschouwing daarstellen, dat geen onzer *Edele* mannen zich ooit geschaamd heeft, dat *spreekwoord* te zijn toegedaan, terwijl op de laatste *bladzijde* van het *laatste* deel, eene *jeremiade* zoude gevonden worden over de *verbetering* van *dat spreekwoord* in *Nederland*, vooral ergens in de *West-Indie*. 6. dat *deurknoppen* in een stoffelijken zin moeten worden toegepast op *deur-knoppen*, maar in een *beeldrijken* zin op *oogen*, *ooren*, *neuzen*, *tongen* en *handen*, en dat het vergeten, om *olij* te smeren, moet worden aangemerkt als toepasselijk te zijn, op *veler hersenen*. — Bij die *verhandeling* zouden wij *los weg zeven* deelen, als aanhangsel kunnen schrijven, omtrent het *nut* der *deuren* en derzelfde *knoppen*, vooral, voor *studenten* in de *Macchiavellistische* o *Loijaische*-vakken; alsmede hierbij voegen een goed uitgewerkte *toon*-ladder, met teekeningen van Raphael en *geëtst* door Domminicus Zampièri, — om de verschillende wijzen van *aankloppen* en „binnen" — te roepen, aan te duiden, aangewezen door a. *piano*, b. *pianisimo*, c. *moderato*, d. *adagio-grandioso*, e. *forte*, f. *fortissimo* en zoo voort. — Hier uit zoude als van zelven voortvloeijen eene volkomene *karakter-spiegeling* van den mensch, de juiste ontleding der „*erfzonden*" — en verscheidene opgaven van hoogstnoodzakelijke verbeteringen in het *geestelijk* wereldstelsel; kunnende dit stelsel zeer juist vergeleken worden bij een slappe *grog*: „een groot glas *water* met een klein scheutje *spiritus* er in." — Dit werk, zoude ik in *pracht* band gebonden opdragen aan de *Turken*, om reden dat volk het in de beschaving het verst gebragt heeft, door de instelling om *ooren* aan een deurpost te spijkeren en bij moeijelijke overtuiging, *de bastonade* te appliceren. — — — —

Waarom Trim nu de deur zoo hard digt sloeg, en de knop omdraaide als of dezelve nooit meer aangeraakt mogt worden, zullen wij nu gepast kunnen onderzoeken.

„Wat is het ?" — vroeg ik — „'t is verschrikkelijk!" — zeide Trim; — „neen, het is onze pligt" — viel oom Tobias hem in de rede — „het zijn — met welnemen van mijnheer, zotte vrouwengrillen —" bromde Trim — „Ach! neen beste Trim! het is haar beter en gevoeliger hart, dan het onze —" vleide oom Tobias — „En," vroeg Trim zijn gelaat tot mij keerende met een glimlach om den mond die eenig ongeloof verraadde. — „Weet U mijnheer Shandy, waarom hare harten beter en gevoeliger zijn.? —" „Ik denk door de *predestinatie* Trim. —" O! — o! — o! — „klaagde Trim —" het schreit ten hemel, mijnheer! al Uw vermaak, al uw geluk en troost, omver te halen„ — "maar, het is tot nut en voordeel van de menschheid Trim, en daarvoor moeten wij onze *stokpoortjes* opofferen„ "Maar mijn beste heer, ik zie dat *nut* niet *boven* onze schoone verdedigings werken in," klaagde de korporaal „omdat" — verklaarde oom Tobias — „gij juist zegt als de meeste menschen, Trim, en op al wat nieuw is en niet dadelijk het *geoordeel* aanwijst iets aan wilt merken —" „Neen goede Heer! —" zeide de oude dienaar — „ik heb nooit getwijfeld aan hetgeen *Gij* goed vondt, maar is het nu geen *vrouwen-gril*, om juist *die* plek uit te kiezen, waar wij onze *grachten*, *verdekte - wegen*, *Contre-scarpen* en *ravelijnen* hebben aangelegen —" „kom kom! Trim wij moeten iets toe geven..." — en toen floot oom Tobias zijn „Lillibullero" — — „maar waarover, beste oom! spreekt gij toch met Trim?" — vroeg ik zeer nieuwsgierig „mijn beste Schandij, fluisterde oom Tobias met een diepe zucht — Mevrouw Wadman wil in den tuin, waar ik met Trim de verdedigings werken heb aangelegd een huis doen bouwen."

— „Ja! —" riep Trim en Bridget heeft met hare onheilige handen, het eerst mijnheer's *Contre scarpen* aangeraakt — „Och kom Trim, dat deed zij uit eerbied voor hare meesteres —" maar wat voor een huis, moet daar dan komen?" — vroeg ik — „Een...." voor dat Trim het tweede woord konde uitspreken, werd de kamerdeur geopend en trad Mevrouw Schandy laatst weduwe Madran binnen.

(*Wordt Vervolgd.*)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, het schip *Anna Maria Henrietta*, kapt. G. Zwanenburg.

Idem, het schip *Mina*, kapt. Cupido.

Den 8sten, het schip *Cornelia*, kapt. de Leeuw. Allen van Amsterdam.

Idem, de Eng. Brik *William Sorlie*, van Clijde.

Den 9den, het schip *Rijnbrand*, kapt. Lange.

Den 10n, het schip *Hermanus Izaak*, kapt. Braunsthal. — Beiden van Amsterdam.

Den 11den, de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

Den 12den, de Hamb. sloep *Pomona*, kapt. E. H. Boon, van Demerarij.

Den 13den, het schip *Susanna*. kapt. Groenewoud, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 9den dezer, de Nederl. brik *Sarah Lyon*, kapt. J. W. Anderson, naar London, lading: 90 stuks Cederhout metende 2000 kub. voeten en 1 kist Porcelein.

Idem, het schip *Jacoba Christina*, kapt. R. H. Lutje, naar Amsterdam, lading: 232 vaten Suiker 347,991 pond, 23 balen schoone Katoen 7,185 pond en 13 punch. Rum 1507 gall.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 6n. Jan., *Kompagnie*, kapt. Kuiper.

Idem, *Luit. Adm. Tjerk Fiddes*, kapt. Parma.

Den 7n. *Platta*, kapt. Koch.

Den 13den, *Amicitia*, kapt. Wijgers, allen van hier

IN LADING NAAR HERWAARTS.

Anna, kapt. Bos.

Maxim..., kapt. Schill.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Johanna Christina*, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Sagitta*, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Josina Theodora*, kapt. Tjakkes adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Janna Adrianna*, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Anna Lena*, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met het schip *Rijnbrand*, de welEd. Gestr. Heer J. F. A. van Rosevelt.

Met het schip *Hermanus Izaak*: de HH. Mr. C. J. Heijlidij, A. Alterino, F. B. Ries en H. Spruijt.

Met de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*: de Heeren Mr. B. E. Colaço Belmonte, C. van Lier, officier van Gez. en M. J. van Praag

Met de Hamb. sloep *Pomona*: de Heeren .. Peijrera en .. Mendes.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Koffij. Den 13n. dezer, van Plant. *Somerszorg*, 8 balen heele a 28,76 cents.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 11 *Januarij* 1858.

Suiker. Vrij vast, met weinig omgang

het saisoen influenceert mede ongunstig. De waarde van Surin. gemiddelde kwal. is op het oogenblik ƒ28.

Koffij en Katoen. Stil, zonder handel.

Kakao. ƒ40.

Arrowroot en Toncaboonen. Nominaal.

Rum. ƒ20.

Den 13den.

Suiker. Voor middelmatige kwaliteit is ƒ29 besteed.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 12n. Februarij 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Johan Jacob Zimmerman, Weduwenaar van Regina Jacobina Federmann en Christina König. Weduwe van Carl Friedrich Stoll.

Charles Hendrik Sussenbach en Elisabeth Sophia Hasberg.

Van den 7n. tot den 13n. Februarij 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 7den, Alida Elisabeth Labadie, wed. van Theodorus Petrus Kaersenhout, 74 jaren.

Den 8sten, Lodewijk Joseph Steede, 1 jaar en 1 maand.

Den 9den, William George Frederik Dirkse Pluim, 6 maanden en 3 weken.

Den 11den, Maria Elisabeth Weijblom, 75 jaren en 8.

Levenloos Geboren.

Den 7den, een kind van het Mannelijk geslacht van Jansie Louisa Schroder.

Den 10den, een van het vrouwelijk geslacht van Elisabeth Carolina Heilbron.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij Gouvernements resolutie dd. 6 Februarij No. 4, is, aangezien de heer Gouverneur zich op morgen, voor eenige weken, van *Paramaribo* verwijdert, de heer Procureur Generaal belast geworden met de behandeling der dagelijksche zaken gedurende Zijner Excellentie's afwezigheid.

Bij Gouvernements resolutie dd. 6 Februarij No 5, zijn onder de nadere goedkeuring des Konings, ter Gouvernements Secretarie benoemd:

tot 2n. *Kommies*, de 1e. Klerk B. J. Greeve,

tot 1n. *Klerk*, de klerk E. C. Wesenhagen, en

tot *Klerk*, de heer F. P. Kamerling, Ambtenaar ter beschikking van den Gouverneur.

Jacoba Anthoinetta Meijt heeft van het Gouvernement verzocht, om in pacht te bekomen het Erf gelegen op den hoek van de *Zwartenhovenbrug Straat* van den *gemeenen Landsweg* bekend de 2e. Buitenwijk No. 35.

Tijd van verzet *drie* weken gerekend, van den 8 Februarij 1858.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 8n. Februarij 1858.

Van den slaaf *Christiaan*, geboren in 1831, zoon van *Leentje*, toebehoorende voor den vrijdom aan J. C. Ox.

Den 10den.

Van de slavin *Susanna*, geboren in 1805, dochter van *Maria*, en haar zoon *Heintje*, geboren in 1837, welke beide laatstgenoemden voor den vrijdom aan J. Louissen toebehooren.

Den 12den.

Van de slavin *Leentje*, geboren in 1835, dochter van *Venus*, toebehoorende, voor den vrijdom aan A. S. Wijchgel.

Van de slavin *Juno*, geboren in 1828 dochter van *Saraatje*, toebehoorende aan E. Herbert.

Van den slaaf *Koffij of Trobie*, geboren in 1816, zoon van *Louisa*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

Van de slavin *Frederica*, geboren in 1797, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan W. Roomer, nom. ux.

Door Z. M. zijn brieven van meerderjarig verklaring verleend geworden aan Thomas Edward Bixby.

Bij Gouvernemets-resolutie dd. 8 Februarij No. 9, is onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den heer C. S. P. Dericks, op zijn verzoek, verleend een eervol ontslag als 2e. Luitenant der Schutterij te *Paramaribo*.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan om den slavenjongen *Lambertus*, geboren in 1842, zoon van *Nancij*, van den naam van Plantage *Sarah*, gelegen in *Coronie*, af- op dien van H. J. Lente voor den vrijdom over te doen schrijven.

Tijd van verzet *veertien* dagen gerekend, van den 1 Februarij 1858.

Bij Gouvernements resolutien dd. 30 Januarij ll. N.s. 4 en 5, zijn onder de nadere goedkeuring des Konings benoemd:

Tot 1e. Kommies ten burele van den Administrateur van Financien, de heer C. L. G. van Amson, thans 1e. Kommies ter Gouvernements Secretarie, en tot 1n. Kommies ter Gouvernements Secretarie, de heer H. C. J. Slengarde.

Transport.

Den 5 Februarij 1858. J. Robin en aan J. B. Evertz, C. A. van Sijpesteijn en C. D. Bakke, ieder *voor een derde* aandeel, van de plantadje *Vlugt en Trouw* c. a., gelegen aan de rivier *boven Cottica*.

Paramaribo, den 8 Februarij 1858.

Den 10den Februarij 1858. D. S. Goedman aan C. H. M. Krieger wed. H. van Doorn, van het Huis en Erf aan de *Keizerstraat*, N. W. La. D No. 22 O. W. La. D No. 200.

Paramaribo, den 10 Februarij 1858.

Den 11den Februarij 1858. J. H. van Gardo aan A. M. Bossé voor haar reeds hebbende en nog te verkrijgene kinderen, van het Erf met de daaropstaande Gebouwen, bekend onder den naam van *Harmonie*, gelegen op den hoek van de *Zwartenhovenbrug* en *Commissarisstraat*, 2e. Buitenwijk No. 40.

Den 12den. L. C. Batenburg als in huwelijk hebbende M. J. Loth, J. Ballin in qualiteit als Executeur Testamentair van wijlen zijne Echtgenoot A. M. Loth en A. H. Loth aan L. J. Bens, van het Huis en Erf aan de *Domineestraat*, N. W. La. C No. 57, O. W. La. D No. 387.

Paramaribo, den 12 Februarij 1858.

Belanghebbenden worden herinnerd aan de voldoening vóór het einde dezer, maand van de navolgende belastingen, als:

ERF EN GRONDPACHT.

PAARDEN GELD.

Paramaribo, den 8 Februarij 1858.

Tegen den gewonen interest en onder voldoende zekerheid bij het Weesdepartement te bekomen, de som van VIJF DUIZEND GULDEN, aankomende diverse Minderjarigen.

ADVERTENTIEN.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.